

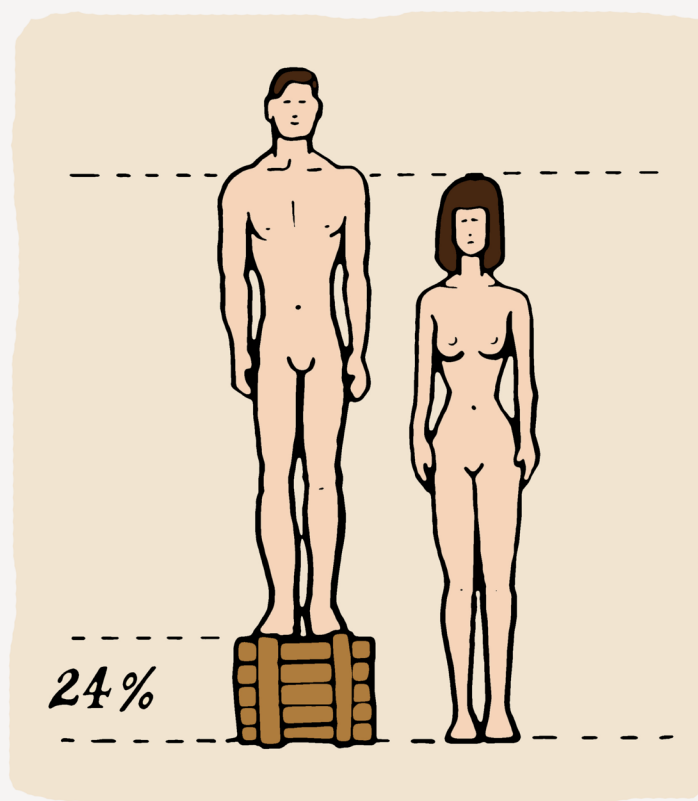
Encara cosa d'homes

Text > TEIA BASTONS

Il·lustració > XAVIER ROQUETA

Les dones gironines, i per extensió les catalanes, cobrem un 24 % menys que els homes. Una bretxa salarial que ha variat imperceptiblement els últims deu anys i que posa de manifest una discriminació laboral que una part important de la societat, dones incloses, encara nega. Quan a principi d'any la responsable de la cadena de televisió BBC a la Xina, Carrie Gracie, va renunciar al càrrec per denunciar la desigualtat salarial amb els seus companys homes que ocupen el mateix càrrec, va focalitzar, una altra vegada, en la persistent discriminació per motius de gènere en el mercat laboral del nostre entorn. Gracie va aconseguir un gran ressò amb la seva renúncia/denúncia. I, fins i tot, potser va aconseguir incomodar els responsables de la BBC quan va optar per tornar a la redacció de la cadena on, suposadament, cobra el mateix que els seus companys homes. La pregunta que ens hem de fer és si la seva renúncia/denúncia ha servit d'alguna cosa. L'existència d'una bretxa salarial entre homes i dones és tan evident que posar-la en dubte és, com ja s'ha dit moltes vegades, negar que la Terra sigui rodona. Però ho és i no deixarà de ser-ho per més que ho anem repetint, com tampoc hi haurà igualtat per més que anem dient que sí que n'hi ha. Les dades confirmen que encara

tenim molta feina a fer per aconseguir la igualtat efectiva entre homes i dones. L'Organització Internacional del Treball calcula que la igualtat no s'aconseguirà fins d'aquí a setanta anys. Però és que el World Economic Forum creu que caldran ni més ni menys que dos segles perquè els sous de les dones i els homes s'equiparin a escala global. Aconseguir-ho no serà possible mentre tots plegats no prenguem consciència que no anem pel bon camí, que no avancem. Les causes de l'abisme salarial i la discriminació laboral en general són moltes. Un dels arguments més fàcils davant la falta d'igualtat d'oportunitats és dir que els llocs de treball els han d'ocupar els millors, al marge de si són homes o dones. Un argument difícil de rebatre. Però quan als llocs de responsabilitat hi ha majoritàriament homes, que també acaben sent els encarregats d'escollir qui els ocupa, es demostra que el problema real és que els homes en realitat es consideren millors que les dones. Unes dones que, com a mínim a casa nostra, tenen un nivell de formació superior al dels homes. Només cal recordar que són majoria en qualsevol tipus de titulació universitària. Però això no s'està traduint en una presència equitativa en càrrecs de responsabilitat, una assignatura pendent.

Més dones a l'atur i a la universitat

El dossier *Les dones a Catalunya 2018*, elaborat per l'Observatori de la Igualtat de Gènere, posa de manifest que a les comarques gironines l'atur afecta especialment les dones, ja que representen el 53,6 % del total de persones desocupades, contra el 46,4 % dels homes. Una proporció semblant a la del conjunt de Catalunya, on, dels aturats registrats, el 44,2 % són homes i el 55,8 % són dones. El dossier també recull que les dones són majoria, tant en les titulacions de grau (57,4 %) com en els doctorats (52,5 %) i màsters (55,9 %).